

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

textu gratias tunc agendi, aut magna quædam pro hoc vel illo petendi : quod licet in se bonum sit, non tamen expedit eo tempore fieri, quo Deus vocat & impellit ad aliud.

§. II.

SEPTIMA difficultas est, quod hic grandis modus videatur hominem retrahere à communi Institutione circa modum orandi, quem P. noster S. Ignatius tradidit, Doctoresque communiter commendant; ac proinde diuisionem quandam inter eiusdem communitatis homines efficit, his hanc viam, illis illam tenentibus. Sed facilis est ad hanc difficultatem responsio, dicimus enim: hunc modum potius fauere communem, cum Dominus noster speciali sua inspiratione ad hunc non impellit, à communi inchoandum est, à quo alter hic modus oritur: mediante enim meditatione quies obtinetur contemplationis. Et author Exercitiorum ex speciali gratia ab eis ascendit ad hunc modum, cum de eo dicatur: potius se habebat *passiue* fruendo sibi oblatis; quam *actiue* querendo per ratiocinationem, vt aliquid inueniat: qui iam tunc quiescebat, quasi qui ambulando ad terminum peruenisset. Quamuis autem communis orandi modus debeat ordinariè omnibus proponi: si tamen Dominus noster aliquem statim in initio ex speciali favore collocet in oratione quietis, debet ea via iuuari: & eadem ratione ijs, qui per aliquot annos in ratiocinationibus & meditationibus sunt versati, beneque profec-

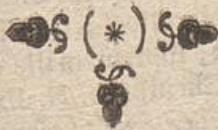
profecerunt; & ad hunc orandi modum cum
 interna quiete, & in Dei conspectu, & per mo-
 dum contemplationis sunt bene dispositi, li-
 cebit consulere, non quidem, ut medita-
 tiones omnino deserant; sed, ut sensim re-
 mittant aliquid de ratiocinatione, addant
 verò plus aliquid de affectu: quasi satis de
 ratiocinationibus habentes, affectus illos
 in se excitent, quos superius retulimus. Et
 hoc est quod Pater noster Sanctus Ignatius di-
 xit in Additionibus suorum exercitiorum: ut
 in quo puncto quæsitam deuotionem inueni-
 rimus, in eo hæreamus absque anxietate vl-
 terius progrediendi, donec nobis satisfice-
 rimus. Et idem consilium ei dari potest, qui
 ex imbecillitate, aut ex alia causa non po-
 test rectè longas habere ratiocinationes: ita
 tamen, ut in omnibus sequatur iudicium e-
 ius, qui in hac causa iudex esse potest: cu-
 ius dictamen prudentiæ, & regulis superius po-
 sitis innixum, accipi potest pro sufficienti
 Dei vocationis & voluntatis indicio: qui so-
 let tales adiuuare, & quando minimè cogi-
 tabunt eos ad contemplationis quietem exal-
 tare. Neque hoc est diuisionem facere in commu-
 nitate: nam modus orandi per affectus cum
 exigua ratiocinatione in genere, est multorum;
 cuius quod maximè est perfectum, est paucorum:
 semper enim perfectio inuenitur in paucis: &
 vtinam essent multi, ut torpentes excitarent:
 quare ambulare hoc modo per viam parti-
 cularem non nocet; Deus enim non confert
 valde

valde particularia dona ijs, qui via vitaque communi sunt contenti.

HÆC est summa & substantia eorum, quæ P. Balthassaris tractatus continebat: ad cuius finem hæc verba adiecit, ad P. Visitatorem huius Provinciae, ad quem illum dirigebat, hoc mihi occurrit respondendum V. R. circa hunc orandi modum: per amorem Dei (cui V. R. placere desiderat) illud videat, ac examinet; mihi quæ & reliquis huius Provinciae, quorum iudicium & consilium requirent ijs, qui videbuntur à Deo per hanc viam duci, præscribat, quid accipere, & quid omittere debeamus: per hoc enim medium ex ipsius bonitate spero, iudicium nobis & illis daturum fuisse sanctæ voluntatis.

EXITVS huius tempestatis, quod ad ipsum P. Balthassarem eiusque modum Orationis foelix fuit & prosper: nam cum hæc causa esset à Superioribus alijsque viris grauibus examinata, soleatque Dominus nolter humiles exaltare, eorumque tueri honorem, quem ipsi tacentes & sustinentes ob diuinum eius obsequium periculo exponunt, ita rem direxit, vt eius innocentia & veritas omnibus innotesceret: non solum ob ea quæ in suis relationibus dixit: sed multò magis ob heroicam humilitatem & patientiam, quam in hac occasione ostendit, quæ virtutes magnum præbent testimonium innocentie patientis: bona enim conscientia, quæ tuta & securâ est coram Deo, magnam adferunt animi fortitudinem, pacem, & quietem, in ijs quæ ab hominibus patitur. Et ipsemet modus quo in sui reddenda ratione usus est, adeò fuit humi

humilis, ac subiectus, ut admirationem Superioribus attulerit. Quare ipse Pater Vifitor Jacobus Auellanedius, videns hominis demissionem & subiectionem, quæ ipsi tradiderat sua scripta examinanda, & quibus ad ea quæ ipse interrogauerat responderat, dixit: nihil sibi tantam attulisse admirationem, & ædificationem in hac Prouincia, atque P. Balthassariani demissionem & candorem in agendo; & Pater Generalis Euerhardus Mercurianus, licet non approbauerit, quod hic orandi modus ita communiter spargeretur, ideoque generalitatem illam moderatus sit (ut paulò post videbimus) magnam tamen opinionem & æstimationem de Patre ipso Balthassare concepit; eumque ad duo officia vnum post alterum maximi honoris & momenti, quæ Societas habet in Hispania, promouit, ut inferius dicitur. Eadem hæc tempestas siue tribulatio fecit eum magis innotescere; (cum aliàs ex eadem putaretur magis humiliandus & confundendus) & accelerare in cursu, qui non erat diuturnus futurus: ut gloriosior esset eius corona.

CAPVT